

Dave Mathewson, Ufunuo, Hotuba ya 10

Ufunuo 5 na 6

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dk. Dave Mathewson katika kozi yake ya kitabu cha Ufunuo. Hiki ni kipindi cha 10, Ufunuo 5 na 6, Mwanakondoo na Utangulizi wa Mihuri ya Gombo.

Mwanakondoo na Utangulizi wa Mihuri ya Gombo. Kwa hiyo, Kristo amekitwaa kitabu kutoka katika mkono wa kuume wa yule aliyeketi juu ya kiti cha enzi, kitabu cha kukunjwa ambacho kina mpango wa Mungu wa kusimamisha ufalme wake.

Na jambo kuu la sura ya 5, kama tulivyoona, ni kwamba Yesu anastahili, ndiye pekee anayestahili kuchukua kitabu cha kukunjwa. Na hiyo ni kwa sababu yeye ndiye mwana-kondoo aliyechinjwa, aliyechinjwa. Yeye ndiye aliyenunua watu kutoka kwa wanadamu wote kuwa ufalme wa makuhani, kama tutakavyoona.

Na inatokana na kifo chake, kifo chake cha dhabihu msalabani, kama mwana-kondoo wa Pasaka, labda pia kama mwana-kondoo mtumishi anayeteseka katika Isaya 53, kwamba Yesu sasa anastahili kukichukua kitabu cha kukunjwa na kufungua mihuri yake, kumaanisha kwamba sasa ataweka yaliyomo ndani yake. Sehemu iliyobaki ya sura ya 5, basi, kwa hakika ni jibu kwa kile kinachotokea katika mstari wa 7, kuanzia mstari wa 8, ambapo tunaanza kuona mwitikio wa mbinguni kwa kitendo hiki. Kwa hivyo, 8 hadi sura iliyobaki ya 5 itakuwa jibu la mbinguni yote.

Tayari tumejulishwa kwa wale wazee 24 na wale viumbe hai wanne, lakini tutajulishwa kwa viumbe wengine wa kimalaika ambao hukaa katika chumba cha kiti cha enzi cha mbinguni. Sehemu iliyobaki ya sura ya 5 itaeleza jibu lao kwa kile kilichotokea katika mstari wa 7, huku mwana-kondoo akichukua kitabu cha kukunjwa. Angalia ni mara ngapi neno chukua au pokea, kutegemeana na tafsiri yako, hutokea katika mistari ya 8 hadi mwisho wa sura ya 5 kwa sababu sehemu iliyobaki ya sehemu hii kwa hakika ni sehemu ya nyimbo.

Tulitambulishwa kwa nyimbo kadhaa ambazo ziliimbwa na wazee 24 na viumbe hai wanne katika sura ya 4, lakini sasa tutaona kuimba na nyimbo nyingi zaidi na zaidi za malaika wanaposherehekea tukio hili katika mstari wa 7 wa mwana-kondoo akichukua kitabu cha kukunjwa. Na nyimbo hizi zote, nadhani, hufanya kazi basi kufasiri mstari wa 7 au kutafsiri tukio katika mstari wa 1 hadi 7 wa kile ambacho kimetokea hivi punde. Sasa, kifungu kimoja muhimu cha kukumbuka ambacho kiko nyuma ya sura ya 5 hasa, na tumesema sura ya 4 na 5 ni za pamoja.

Mojawapo ya mambo yanayodokeza hilo ni kwamba sio tu kwamba taswira zinazofanana hutokea, kama vile kiti cha enzi na yule aketiye juu ya kiti cha enzi, na wazee 24 na viumbe hai wanne, na baadhi ya wahusika na sifa zinazofanana, lakini

pia ukweli kwamba maandiko yale yale ya Agano la Kale yapo nyuma ya vyote viwili. Hiyo ni Ezekieli sura ya 1 na 2, na vilevile Isaya sura ya 6. Maono yote mawili ya vyumba vya ufalme yaliyotolewa na manabii sasa yanatoa kielelezo cha njozi ya Yohana. Kuna andiko lingine muhimu ambalo hasa linahusika katika sura ya 5, nalo ni andiko ambalo tayari tumeliona likicheza jukumu huko nyuma katika sura ya 1, ambapo Yesu anamtoka Yohana katika maono ya kutawazwa ili kumwagiza kuhutubia makanisa saba, ambapo Yesu anaonyeshwa kama Mwana wa Adamu, Mwana wa Adamu aliyeinuliwa katika utimilifu wa Danieli sura ya 7. Na katika Danieli sura ya 7, hasa aya hii tunayosoma katika maono ya 1, katika Danieli sura ya 13, hasa aya ya 1, na 14. Nilitazama usiku, nikaona mbele yangu mmoja kama Mwana wa Adamu akija na mawingu ya mbinguni.

Alimkaribia Mzee wa Siku na akaongozwa mbele yake. Kwa hiyo, Yesu hapa katika sura ya 5, akimkaribia yule aketiye kwenye kiti cha enzi. Na sasa, katika mstari wa 14, alipewa mamlaka, utukufu, na mamlaka kuu.

Watu wote, mataifa, na watu wa kila lugha walimwabudu. Utawala wake ni utawala wa milele ambao hautapitilia mbali, na ufalme wake ni ule ambao hautaangamizwa kamwe. Kwa hiyo, Danieli sura ya 7, inayoonyesha Mwana wa Adamu akikaribia kiti cha enzi, Mzee wa Siku, aliyeketi juu ya kiti cha enzi, sasa anapokea mamlaka na uwezo, sasa anapokea ufalme kutoka kwake na kuingia katika utawala wake wa kifalme.

Hilo sasa linatimizwa kwa Mwana-Kondoo kuingia katika utawala wake kwa kupokea hati-kunjo kutoka kwa yeye aketiye juu ya kiti cha enzi, na kupokea nguvu na mamlaka. Kwa hakika, tutaona hivyo ndivyo hasa nyimbo zinasherehekea. Nyimbo husherehekea mapokezi ya uwezo, na mamlaka, na uwezo, na hekima, na utukufu, na heshima.

Mambo yale yale tunayopata yakitarajiwa katika Danieli sura ya 7. Kwa hiyo, tendo hili katika sura ya 5 ni utimizo wa Danieli sura ya 7, ambapo sasa Yesu anapokea mamlaka yake ya kifalme. Maana yake ni kwamba tunaposoma sura ya 5, pengine hatupaswi kusoma hili sana kama, au kama vile, tukio la kutawazwa, kana kwamba Yesu sasa anaongozwa kwenye kiti cha enzi na sasa ameketi kwenye kiti cha enzi, kiasi cha kuiona kama vile David Aune, katika ufafanuzi wake, anaita tukio la uwekezaji. Yaani, Yesu sasa amewekewa mamlaka na uwezo, na hili ndilo swali la 3 lilikuwa linahusu.

Kwa kweli, ni nani anayestahili kupokea, kuchukua kitabu hiki cha kukunjwa, na kukifungua? Nani mwenye mamlaka? Ni nani anayestahili kufanya hivyo? Na sasa, Kristo anaadhimishwa, tukio hili linaadhimishwa, kwa kuwa Kristo sasa amewekewa nguvu na mamlaka ya kuchukua kitabu cha kukunjwa, yaani, kupokea ufalme wa Mungu, na sasa kutunga yaliyomo katika kitabu cha kukunjwa. Ninachotaka kufanya wakati huo ni, kama tulivyofanya katika maandiko mengine, kuangazia kwa urahisi

baadhi ya vipengele muhimu zaidi vya sehemu hii, hasa aya ya 8 hadi 12, ambayo, tena, ni aina ya sherehe ya nyimbo ya kile kinachotokea katika mstari wa 7, na huyo ndiye Kristo sasa anapokea mamlaka ya kukichukua kitabu cha kukunjwa na kukifungua. Kwanza kabisa, ona umuhimu, kwa mara nyingine tena, kwamba sanamu ya hekalu inacheza katika sura ya 5, na tayari tumeona vipengele kadhaa katika sura ya 4 na 5 vinavyodokeza kwamba hii si picha ya mbinguni tu, bali mbingu inatungwa kwa ajili ya hekalu la Mungu, hekalu la mbinguni ambako Mungu anakaa, na mojawapo ya hizo ni uwepo wa mafahali wa dhahabu.

Angalia mstari wa 8, na alipokwisha kuitwaa, wale wenye uhai wanne na wale wazee ishirini na wanne wakaanguka mbele za Mwana-Kondoo ; kila mmoja alikuwa na kinubi, nao walikuwa wameshikilia mafahali wa dhahabu waliojaa uvumba. Fahali wa dhahabu huenda wanapendekeza wale mafahali waliokuwa kwenye meza ya uwepo katika Hema la Kukutania katika Kutoka sura ya 25, kwa mfano. Inafurahisha kwamba mafahali wa dhahabu wanatokea sio chini ya mara kumi na mbili katika kitabu chote cha Ufunuo, na hapa, tena, wanafanya kazi ili kuonyesha kwamba hili litaonekana kama hekalu la mbinguni.

Labda malaika wamekusudiwa, wale viumbe wanne, na wale wazee ishirini na wanne wanakusudiwa kuonyeshwa kuwa na kazi ya kikuhani kwa ukweli kwamba wanashikilia ng'ombe hawa wa dhahabu, lakini cha muhimu ni kwamba wana uvumba, ambao mwandishi anabainisha kuwa ni maombi ya watakatifu katika mstari wa 8. Sasa, hii itakuwa muhimu kwa sababu baadaye, hasa katika sura ya tano, uvumba, uvumba katika sura ya 6, uvumba katika uvumba, na uvumba katika mstari wa 8. itatambulika kama maombi ya watakatifu, ambayo Mungu hujibu. Huyo ndiye Mungu, maombi ya watakatifu ili kuwathibitisha, ili kuonyesha kwamba mateso yao hayakuwa bure, kuleta uthibitisho, ambayo inaonyeshwa kama maombi ya watakatifu. Kwa hiyo, maana yake ni kwamba tunapaswa kuona sura zingine za 6 hadi 20 kwa maana fulani kama jibu la sala ya watakatifu, ambayo inatambulishwa na mafahali waliojaa uvumba.

Kwa hivyo, tutaliangalia hilo tunaposhughulikia Ufunuo na kuona fahali wa dhahabu wakipanda na kuona jinsi wanavyofanya kazi nyakati fulani. Jambo la pili la kuona kuhusu sehemu hii ni kumbuka jinsi katika mstari wa 8 hadi mwisho wa sura ya 5, mbingu inatokea katika ibada. Kwa kujibu mstari wa 7, mbingu inabubujika katika miduara inayozidi kupanuka.

Kwa hivyo, tena, unayo picha hii ambapo kiti cha enzi kiko katikati ya vitu vyote, na kisha mwitikio wa mbinguni unasonga nje katika miduara iliyokomaa inayopanuka kila wakati. Kwa hiyo, ona katika mstari wa 8, ni wale wazee 24 na wale viumbe hai wanne ambao, katika mstari wa 9, wanaimba wimbo huu. Unastahili kukichukua kitabu cha kukunjwa, na utambue kwamba kuchukua kitabu, kukiunganisha moja kwa moja na mstari wa 7, na kufungua mihuri yake.

Kwa sababu uliuawa, na kwa damu yako ukamnunulia Mungu watu kutoka kila kabila na lugha na jamaa na taifa. Umewafanya kuwa ufalme wa makuhani ili wamtumikie Mungu wetu, nao watatawala juu ya dunia. Kwa hiyo, tukianza na wale wazee 24 na wale viumbe hai wanne tuliojulishwa katika sura ya 4, sasa wao ndio wa kwanza wanaozunguka kiti cha ufalme kuimba wimbo wa sifa wakiadhimisha kile kilichotukia katika mstari wa 7, kutwaliwa kwa hati-kunjo na Mwana-Kondoo.

Wanatoa sababu hapa waziwazi kwa sababu aliuawa, na kupitia kifo chake, alinunua wokovu kwa ajili ya wanadamu. Lakini angalia, pili, katika mstari wa 11, Yohana anasema, Kisha nikaona, nikasikia sauti ya malaika wengi, maelfu na maelfu na elfu kumi mara elfu kumi. Wakakizunguka kile kiti cha enzi na wale viumbe hai na wazee.

Kwa hiyo, sasa mna safu nyingine, maelfu ya malaika, au maelfu kwa maelfu, na elfu kumi kwa maelfu, wanaokizunguka kiti cha enzi, na pia wanaimba, Astahili Mwana-Kondoo aliyechinjwa, kupokea uwezo, na mali, na hekima, na nguvu, na heshima, na utukufu, na sifa. Lakini basi, hatimaye, katika mstari wa 13, Yohana anasema, Kisha nikasikia kila kiumbe kilicho mbinguni, na juu ya nchi, na chini ya nchi, na juu ya bahari, na vyote vilivyomo. Kwa hiyo, sasa mna mduara unaojumuisha kimsingi viumbe vyote, kuimba, Kwake yeye aketiye juu ya kiti cha enzi, katika mstari wa 13, na kwa Mwana-Kondoo, iwe sifa, na heshima, na utukufu, na nguvu, milele na milele.

Kwa hivyo, mbingu hupasuka katika ibada katika miduara inayopanuka kila wakati, iliyozingatia katikati ya kiti cha enzi, ambapo hatimaye, vitu vyote, uumbaji wote, huzingatia katikati. Tena, kila kitu kinapita kutoka katikati. Utawala wa Mungu na kila kitu kitakachotokea katika sura ya 4 hadi 22, kwa hakika 6 hadi 22, baada ya sura ya 5, vyote vinatiririka kutoka katikati, kutoka kwenye kiti cha enzi, na hatimaye viumbe vyote vinajiunga katika kuabudu.

Labda kile tunachoona hapa ni kutazamia tukio la mwisho katika sura ya 21 na 22, ambapo viumbe vyote basi vinakuja chini ya utawala wa Mungu na kukiri enzi kuu ya Mungu. Nambari ya tatu, jambo la tatu la kusema ni hoja ya sura hii basi, hasa katika wimbo ule wa kwanza ambao wazee 24 na viumbe hai wanne wanaimba, na pia maono ya Kristo nyuma katika sura ya 5, mstari wa 5 na 6, ni kwamba Mwana-Kondoo anastahili haswa kwa sababu kupitia kifo chake msalabani, amekamilisha ukombozi kwa ajili ya wanadamu. Jambo moja la kufurahisha ambalo tumeona tayari ni mwandishi kuunda dhana ya kuvutia ya kushinda au kushinda.

Na kumbuka, tulisema tukio lilianza na Yohana kusikia kwamba kulikuwa na mtu ambaye alistahili kukifungua kile kitabu, ambaye alikuwa ameshinda na amefanya hivyo kwa sababu alikuwa simba wa kabila la Yuda. Yohana anapogeuka kumwona mtu huyu, anachomwona si simba bali anamwona mwana-kondoo aliyechinjwa. Kwa kupendeza pia, mwana-kondoo huyu anafafanuliwa nyuma katika mistari ya 5 na 6 kuwa na pembe saba zenye macho saba, ambayo tena yaonekana kuhusisha sanamu ya kijeshi na kumaanisha nguvu na nguvu.

Kwa kweli, taswira hii ya mwana-kondoo mwenye pembe saba inatokea mahali pengine katika fasihi ya apocalyptic ya Kiyahudi, kwa mfano. Hili ni andiko kutoka kwa moja ya apocalypses za awali ambazo hazipatikani katika Agano la Kale au Jipya, lakini ni la kawaida sana katika apocalypse yenye ushawishi inayoitwa kitabu cha 1 Enoch. Katika mojawapo ya maono yake akitumia wanyama kufananisha watu na mataifa mbalimbali, anawazia mwana-kondoo anayeota pembe na mwenye nguvu na nguvu nyingi za kijeshi.

Na hii ni 1 Henoko sura ya 90. Mwandishi anasema, Kisha tazama, wana-kondoo walizaliwa kutoka kwa kondoo weupe-theluji, na wakaanza kufungua macho yao na kuona, na wakawalilia kondoo. Lakini kwa habari ya kondoo, waliwalilia kwa sauti kubwa, lakini hawakusikiliza kile wana-kondoo walikuwa wakiwaambia.

Lakini waliziba sana, na macho yao yakawa hayaoni sana. Kisha nikaona katika maono ya kunguru wakiruka juu ya wana-kondoo, wakamkamata mmoja wa wana-kondoo hao, kisha wakawaponda kondoo, wakawala. Niliendelea kuona mpaka wana-kondoo hao wakaota pembe, lakini kunguru wakaziponda pembe zao.

Kisha niliendelea kuona mpaka pembe moja kubwa ikachipuka kwenye kondoo mmoja, naye akafungua macho yao. Walikuwa na maono ndani yao, na macho yao yakafumbuliwa. Akawalilia kondoo kwa sauti kubwa, na kondoo waume wote wakamwona, wakamkimbilia. Nitaishia hapo hapo, lakini jambo la msingi ni kwamba, kumbuka picha ya kondoo mwenye pembe zinazoashiria nguvu na nguvu.

Lakini kwa mara nyingine tena, Yohana anafasiri tena kwamba kwa kuonyesha, angalau mwanzoni, mwana-kondoo anakuja kushinda, mwana-kondoo mwenye pembe anakuja kushinda, lakini anafanya hivyo kama mwana-kondoo aliyechinjwa, kama anunuaye, ambaye anastahili kukifungua kitabu, kwa sababu alichinjwa, na kwa damu yake, amenunuliwa na kukomboa ubinadamu kwa nafsi yake. Jambo linalofuata la kuzingatia ni kwamba katika sehemu hii, tayari tumeona vidokezo vya hili, kwa kuwa mwana-kondoo anaonekana kuwa sifa ya pekee, mtu wa pekee. Yaani, Yohana amekwisha tafuta kila kitu duniani, na chini ya nchi, na mbinguni kote, na hajapata yeyote anayestahili.

Kwa hiyo, mwana-kondoo, sasa kwamba mwana-kondoo amepatikana kuwa anastahili na anaweza tu kutembea juu na kuchukua kitabu kutoka kwa mkono wa kuume wa yule aliye kwenye kiti cha enzi, swali linafufuliwa: ni mtu wa aina gani? Huyu ni kondoo wa aina gani? Hii ni tofauti na mtu mwingine yeyote duniani, chini ya ardhi, au hata mbinguni. Lakini sasa, katika sehemu iliyosalia ya sehemu hii, katika sehemu hii ya nyimbo, nadhani tunapata mojawapo ya kauli zenye nguvu zaidi za uungu wa Kristo popote pale katika Agano Jipya. Ona kwamba Kristo anapokea baadhi ya ibada sawa na Mungu anapokea nyuma katika sura ya 4. Kwa mfano, angalia katika mstari, hasa katika mstari wa 12, anastahili mwana-kondoo

aliyechinjwa kupokea uwezo, na mali, na hekima, na nguvu, na heshima, na utukufu, na sifa.

Rudi kwenye mstari wa 11 wa sura ya 4, wimbo unaoimbwa kwa Mungu. Umestahili wewe, Bwana wetu na Mungu wetu, kuupokea utukufu na heshima na uweza, kwa kuwa wewe ndiwe uliyeviumba vitu vyote, na kwa mapenzi yako viliumbwa, navyo viweko. Kwa hiyo, Yesu Kristo kwa kweli anapokea, hata kwa maneno yanayofanana, uweza, na utukufu, na uweza, na heshima, anapokea ibada sawa kabisa ya Mungu kama vile Mungu alivyofanya katika sura ya 4. Sasa, Yesu Kristo anapokea katika sura ya 5. Na lililo la maana kuhusu hilo ni kwamba anapokea sifa hii katika muktadha wa ibada kali, ya kuamini Mungu mmoja.

Yaani, ukirudi kwenye sura ya 4, tukio katika sura ya 4 lisingekuwa la kawaida au lolote jipya, huku Mungu akiwa ameketi kwenye kiti chake cha enzi, na mwenye enzi juu ya viumbe vyote, na kupokea ibada ya mbinguni yote. Hilo lisingekuwa jambo geni au la kushangaza kwa msomaji yeyote Myahudi. Lakini sura ya 5 inaleta mabadiliko.

Katika hali ya kuamini Mungu mmoja, katika sura ya 4, ambapo Mungu, kama Alfa na Omega, wa kwanza na wa mwisho, ndiye pekee anayestahili kuabudiwa, na kuabudu kitu kingine chochote katika uumbaji ni ibada ya sanamu safi. Sasa, mwandishi anaweka, sio tu kwamba Yesu Kristo amepokea ibada ile ile kama Mungu alivyopokea katika sura ya 4 na watu wale wale, lakini sasa pia anafanya hivyo kwa kumweka Yesu kwenye kiti kile kile cha enzi. Angalia, kwa mfano, angalia mstari wa 13.

Kisha nikasikia kila kiumbe kilicho mbinguni na duniani na chini ya nchi na juu ya bahari na vyote vilivyo mbinguni vikimwimbia yeye aketiye juu ya kiti cha enzi na Mwana-Kondoo. Kwa hiyo, sasa, wimbo huu wa mwisho unamwabudu Mungu kwenye kiti cha enzi na Mwanakondoo katika pumzi ile ile. Kinachovutia zaidi ni kwamba mara mbili katika Ufunuo, tunaona tukio hili la kuvutia sana.

Inatokea katika sura ya 19, na inatokea pia nyuma katika sura ya 22, mwishoni kabisa mwa kitabu. Na nitasoma ile kutoka sura ya 22 mwishoni mwa kitabu. Wakati wa mwisho kabisa wa maono yake, ambapo kiumbe wa kimalaika amechukua aina ya Yohana katika ziara, alimwonyesha Yerusalemu mpya, na sasa mwisho kabisa wa maono yake anazungumza na Yohana na hapa ndio kinachotukia katika mstari wa 8. Mimi, Yohana, ndiye niliyeyasikia na kuyaona mambo haya, na nilipoyasikia na kuyaona, nilianguka chini kuabudu mbele ya miguu ya malaika aliyekuwa akinionyesha mambo haya.

Lakini malaika akaniambia, Usifanye hivi. mimi ni mtumishi mwenzako na wa ndugu zako manabii na wote wayashikao maneno ya kitabu hiki, mwabudu Mungu. Na hiyo hutokea mara mbili.

Kwa maneno mengine, hata huyu malaika aliyekataliwa kuabudiwa kwa sababu ni Mungu pekee ndiye anayestahili kuabudiwa. Kwa hivyo, katika aina hii ya muktadha ambapo Mungu pekee ndiye anayestahili kuabudiwa na hakuna kiumbe mwingine yeyote, hata hivyo, aliyeinuliwa kimalaika, anayestahili kuabudiwa, mtu anawezaje kuwa na Yesu Kristo kwenye kiti cha enzi sawa na Mungu na kupokea ibada sawa na Mungu? Mahali pengine, inashangaza kwamba mwandishi ataonyesha, tuliona hili tayari katika mojawapo ya barua kwa makanisa, kwamba watakatifu wenyewe wataketi kwenye kiti cha enzi na kutawala pamoja na Kristo. Lakini kitu tofauti sana kinaendelea hapa.

Watakatifu hawaabudiwi kama muumba wa vyote na wanaostahiki kuabudiwa. Ni Mwana-Kondoo pekee ndiye anayeonyeshwa kuwa anastahili kuabudiwa na juu ya Mungu, lakini katika muktadha ambao ni wa kuamini Mungu mmoja kabisa. Kwa maneno mengine, kile mwandishi anachofanya ni kwamba, kwa maana fulani, Yesu Kristo basi anashiriki katika kuwa na asili ya Mungu.

Je, Yesu anawezaje kuabudiwa bila kukiuka imani kali ya Mungu mmoja, kwamba kuna Mungu mmoja tu anayestahili kuabudiwa? Na kuabudu kitu kingine chochote ni ibada ya sanamu isipokuwa kwa namna fulani Yesu anashiriki katika hali halisi ya Mungu. Kwa hivyo, hii ndiyo aina ya kitu kilichosababisha baadaye imani za Nikea na Ukristo wa Kikalkedonia ambao ulithibitisha uungu wa Kristo na kwamba Yesu Kristo alikuwa nafsi ya pili ya Uungu na alishiriki katika kiini na kuwa wa Mungu. Bila kutumia aina hiyo ya lugha, tunapata wazo hilo hapa tayari katika kuwa na Yesu Kristo kama kitu cha kuabudiwa, ibada ile ile ambayo Mungu anapokea, bila kwa maana yoyote kukiuka imani ya Mungu mmoja.

Jambo lingine la kukazia katika mstari wa 9 ni kwamba inapendeza kwamba wimbo ambao viumbe hai na wale wazee 24 huimba unaitwa wimbo mpya. Neno hili jipya au upya ni la maana kwa sababu linaonyesha wazo muhimu kwamba Mungu kupitia Yesu Kristo anaenda kuanzisha uumbaji mpya, ambayo hutokea katika sura ya 21 na mstari wa 22. Lakini tayari kwa kuimba wimbo mpya, ni kana kwamba Kristo tayari kuzindua uumbaji mpya kwa njia ya kifo chake juu ya msalaba na kwa njia ya kuanzisha ufalme wa makuhani, ambayo tena katika sura ya 22 ya Ufunuo kazi ya makuhani na watu wa Mungu ni makuhani.

Wanafanya kazi kama makuhani katika uwepo wa Mungu, na wanatawala milele na milele. Lakini tayari uumbaji huo mpya umezinduliwa kupitia kifo cha Yesu Kristo na kwa kuwanunua wanadamu ili wawe ufalme wake wa makuhani. Tayari kiumbe kipya kimezinduliwa na andiko hili linaadhimisha hilo, lakini pia linatarajia uumbaji mpya uliokamilika katika Ufunuo 21 na 22, ambapo mstari wa 21 wa 1 ni, niliona mbingu mpya na dunia mpya.

Kipengele kingine muhimu cha sehemu hii ni kile ambacho tayari tumeona, nacho ni wokovu ambao Mungu hutoa kwa watu wake. Kusimikwa kwa ufalme wake

unaotoka kwenye kiti cha enzi na kutoka kwenye onyesho hili kunapaswa kueleweka kama Kutoka mpya. Hiyo ndiyo aya niliyoisoma tena.

Yesu anastahili kukitwaa hicho kitabu kwa sababu aliuawa, na kwa damu yake, alinunua watu kwa ajili ya Mungu au watu kwa ajili ya Mungu kutoka katika kila kabila, lugha, na watu, naye amewafanya kuwa ufalme wa makuhani. Tuliona hili nyuma katika sura ya 1, 5, na 6 katika utangulizi wa barua ya Ufunuo, na sasa imerudiwa hapa. Kwa maneno mengine, mwana-kondoo aliyechinjwa, mwana-kondoo aliyechinjwa, ambaye tulisema labda anakumbuka zote mbili Isaya 53 na mstari wa 7, mwana-kondoo aliyechinjwa katika kifungu cha mtumishi anayetesea, lakini pia mwana-kondoo wa Pasaka.

Kwa damu ya Yesu, anawakomboa wanadamu, anawaweka huru kama alivyofanya watu wake katika Kutoka, na kisha anawaweka huru kutoka katika utumwa na kuwaongoza kuwa ufalme wa makuhani. Anazisimamisha na kuziumba zifanye kazi kama ufalme wa makuhani. Lugha hii ya ufalme wa makuhani inaonyesha uhusiano na Kutoka 19, 6, ambapo Mungu huwaongoza watu wake kutoka Misri na kuwaweka kuwa ufalme wake wa makuhani, ambao wenyewe unarudi nyuma hadi Mwanzo 1 na 2. Adamu na Hawa walipaswa kufanya kazi kama wafalme na makuhani.

Walipaswa kutawala viumbe vyote wakiwa wawakilishi wa Mungu. Walipaswa kuwa makuhani katika uwepo wa Mungu na kumwabudu, na sasa Israeli iliitwa katika Kutoka 19, 6 kufanya jambo lile lile, na sasa watu wa Mungu, watu wake wa kiutamaduni wa kiulimwengu kutoka katika kila kabila na lugha na lugha, sasa wamekusudiwa kufanya kazi kama wafalme na makuhani katika utimizo wa nia ya Mungu kwa ajili ya Kutoka. Sasa, maelezo haya, mwishoni kabisa mwa mstari wa 10, yanasema kwamba ufalme huu wa makuhani utapaswa kumtumikia Mungu, nao watatawala juu ya dunia.

Sasa, cha kufurahisha, kama tunavyotumaini wengi wenu mnajua, Agano Jipya linatujia katika idadi ya maandishi. Hatuna nakala asili za maandishi ya Agano Jipya. Hatuna nakala halisi ambayo Yohana aliandika, lakini tunayo nakala za nakala.

Kwa kweli, tuna idadi ya nakala. Wakati mwingine, hati hizo hutofautiana kidogo, na kupitia mchakato unaoitwa uhakiki wa maandishi, wasomi wameweza, kwa ujasiri wa hali ya juu, kurejesha kile ambacho kinaelekea kilikuwa kile ambacho Yohana aliandika. Tofauti nyingi hata hivyo ni ndogo, lakini baadhi ya maandishi kwa kweli yana wakati uliopo; yaani wanatawala juu ya nchi.

Wengine wana wakati ujao; watatawala juu ya nchi. Kwa hivyo, swali ni je, haya ni matazamio ya utawala ujao, au ni matarajio ya utawala wa sasa? Vyovyote iwayo, tena, katika Ufunuo wote, nadhani inaweka wazi kwamba pengine ni mambo yote mawili-na kwa sababu tayari, watu wa Mungu ni ufalme wa makuhani. Tayari Mungu ameumba ufalme wa makuhani wanaowakilisha utawala wake duniani.

Hata hivyo, andiko hili labda linaweza kuzingatia zaidi utimizo wa wakati ujao wa jambo hilo, hasa katika maandiko kama vile Ufunuo 20 na mistari ya 4 na 6. Katika kifungu hicho cha ufalme wa milenia ambapo wanakuja kuishi, wale ambao wameteswa na kukatwa vichwa sasa wanafufuliwa kwenye uhai, na wanatawala pamoja na Kristo kwa miaka elfu moja, wakiwasilisha utimilifu wa andiko hili. Pia tunaona sura ya 22 katika uumbaji mpya, ukweli kwamba sura ya 22 mstari wa 5 inaisha kwa kusema, Nao watatawala milele na milele. Kwa hiyo, sehemu hii, mstari huu wa mwisho wa mstari wa 10, watatawala juu ya dunia, labda kutarajia sura ya 20 na pia 21 na 22, ambapo katika siku zijazo, watu wa Mungu watatawala pamoja na Kristo katika dunia hii.

Na katika sura ya 22, juu ya uumbaji mpya milele na milele. Lakini ni muhimu kutambua kwamba Ufunuo mahali pengine hupendekeza kwamba watu wa Mungu wanatawala kwa sababu Kristo tayari ameumba kupitia kifo chake msalabani, amenunua watu, na kuunda ufalme wa makuhani. Mstari huu, unaounda ufalme wa makuhani na kupendekeza kwamba watatawala duniani, pengine pia unaakisi Danieli sura ya 7, wakati Danieli anapofasiri maono yale aliyokuwa nayo mwana wa Adamu akimjia mzee wa siku kuupokea ufalme, kupokea mamlaka, utukufu, na nguvu, na watu wote wa kusujudu mbele zake.

Inashangaza, katika mstari wa 22, katika mstari wa 22, yeye, kuanzia mstari wa 21, anasema, nilipokuwa nikitazama pembe hii ilikuwa inapigana na watakatifu na kuwashinda mpaka mzee wa siku akaja na kutangaza hukumu kwa ajili ya watakatifu na walio juu zaidi, na wakati ukafika ambapo walimiliki ufalme. Kwa hiyo hata Danieli 7 inajumuisha watakatifu pia kumiliki ufalme. Sasa tunaona kwamba si tu kwamba Kristo ana mamlaka na kumiliki ufalme na utimilifu wa unabii wa mwana wa Adamu katika Danieli 7, lakini watu wake pia watatawala katika utimilifu wa Danieli 7. Wao pia watamiliki ufalme na watatawala juu ya dunia, ambayo tulisema hatimaye inatimizwa katika Ufunuo 20, katika maandishi ya ufalme wa milenia, na kisha hata zaidi ya hayo katika uumbaji mpya na 221.

Sifa nyingine muhimu ni lugha hii ambayo bado inapatikana katika ubeti wa 9 na 10, lugha hii ya watu kutoka kila kabila na lugha na watu na taifa. Hii pia ni lugha ambayo inaonekana kimsingi kutoka katika kitabu cha Danieli. Kwa kweli, unaona hili, unapata orodha sawa ya maneno ambayo yanarejelea watu, si taifa la Kiyahudi tu, bali watu kwa ujumla Wasio Wayahudi katika mataifa.

Unapata aina hiyo ya lugha katika sehemu kadhaa katika Danieli, kwa mfano, kuanzia sura ya 3 na mistari ya 4 na 7. Katika sura ya 3, anasema, kwa hiyo, mara tu alipounga mkono na kusoma 4, hiyo ilikuwa 7, kisha mtangazaji akatangaza kwa sauti kubwa, hivi ndivyo unavyoamriwa kufanya. Hii ni katika muktadha wa Nebukadreza, ambaye anataka kila mtu kuinama kwa sanamu. Haya ndiyo mliyoamriwa kufanya, enyi watu, mataifa, na watu wa kila lugha.

Mara tu unaposikia sauti, basi unainama. Na kisha baadaye katika mstari wa 7, kwa hiyo, mara waliposikia sauti ya baragumu, na filimbi, na zeze, na zeze, na kinubi, na aina zote za muziki, watu wa kabila zote, na mataifa, na lugha zote, wakaanguka chini na kuiabudu sanamu hiyo. Na kisha, kwa mfano, katika sura ya 7 na mstari wa 14, ambayo ni muhimu kwa sababu Yohana anachora juu ya Danieli 7 katika andiko hili, Danieli 7 inasema, alipewa mamlaka, Mwana wa Adamu ambaye aja wa kale wa siku kuupokea ufalme, alipewa mamlaka, utukufu, mamlaka, watu wa kabila zote na mataifa na watu wa kila lugha wakamwabudu.

Inafurahisha, utagundua kuwa hizo zilikuwa na aina tatu. Ukisoma Septuagint, tafsiri ya Kigiriki ya Danieli, kwa hakika inajumuisha nne, kama vile Ufunuo unavyofanya. Tena, Ufunuo una sehemu nne: kila kabila, lugha, jamaa na taifa.

Na tafsiri ya Kigiriki, Septuagint, LXX ya Danieli, pia inajumuisha sehemu nne. Kinachovutia kuhusu hilo ni kile Yohana anachofanya wakati huo, na hii inatanguliza mada muhimu katika sehemu nzima ya sura ambayo ina maana mbili. Kwanza kabisa, ni watu wa Mungu sasa kwamba Kristo atakomboa na kutimiza ahadi zake kupitia na kufanya ufalme wa makuhani hauzuiliwi tena kwa Israeli ya taifa, lakini sasa ni watu wa Mungu wa tamaduni za ulimwengu mzima wenye kila kabila na lugha na jamaa na lugha, kutia ndani Israeli, lakini sio tu kwa Israeli tena.

Sasa, imani katika Yesu Kristo ni kigezo ambacho mtu anakuwa mshiriki wa watu wa kweli wa Mungu. Kwa hiyo, kote kote katika Ufunuo, tutaona hili likitukia tena na tena, ambapo ahadi walizopewa Israeli katika Agano la Kale sasa zinatimizwa, si tu kupitia taifa la Israeli, bali kupitia kwa watu wa Mungu wa tamaduni za ulimwengu wote, watu kutoka kila kabila na lugha na lugha. Na tunaona kwamba hapa katika ukweli kwamba kutoka 19:6, kufanya sasa inatimizwa na watu wa kila lugha, kabila na lugha.

Sababu ya pili kwa nini hilo liwe la maana ni kwamba ili Mungu asimamishe ufalme wake, tulisema kwamba sehemu ya Ufunuo ni kuonyesha jinsi enzi kuu ya Mungu na utawala wake ambao unakubaliwa kikamilifu mbinguni na kutambuliwa mbinguni, jinsi jambo hilo linavyotatuliwa hatimaye duniani? Maana yake ni lazima kuwe na kuondolewa au kuhamishwa kwa ufalme wa Shetani na wa ulimwengu huu na watawala wa kibinadamu na mamlaka, kama vile Milki ya Roma, na kuhamishiwa kwa Mungu na kwa Mwana-Kondoo, Yesu Kristo. Hata hivyo, hilo linamaanisha pia kwamba ni lazima Mungu pia awakomboe wale walio chini ya utawala wa Shetani na chini ya utawala wa milki hiyo mbovu, kama vile Roma, na sasa ni lazima awahamishe katika ufalme wake. Kwa hiyo, maana yake ni mataifa yote sasa, mada muhimu kote katika Ufunuo, mataifa yote yanayojipata chini ya utumwa wa Shetani na chini ya utawala dhalimu wa Rumi na falme za kibinadamu, sasa yanakombolewa kutoka katika hayo na kuhamishwa chini ya utawala wa Mungu na Mwana-Kondoo.

Na ndivyo inavyoendelea hapa katika mstari wa 9 na 10. Mungu amenunua watu kupitia Yesu Kristo na sasa amewafanya kuwa ufalme wake na makuhani kwa ajili yake ili kuwakilisha utawala wake, kuwakilisha kuwapo kwake duniani. Kwa hiyo, uhamisho huu wa ufalme kutoka kwa Shetani, kutoka kwa mnyama hadi kwa Mungu na Mwana-Kondoo, pia unahusisha uhamisho wa raia wake, wa watu wa mataifa yote, chini ya utawala wa Shetani na mnyama, sasa kuwa ufalme wa makuhani kwa Mungu na kwa Mwana-Kondoo.

Inafurahisha, pia, kwamba aina fulani ya kifungu hiki cha maneno, mataifa, watu, makabila, lugha, n.k., aina fulani ya maneno haya hutokea mara saba kote katika Ufunuo. Kwa hivyo, hii labda ni ya makusudi, sio ya bahati mbaya. Yohana pengine amerudia kwa makusudi kifungu hiki mara saba.

Unaipata hapa katika sura ya 5 na mstari wa 9. Tutaipata katika sura ya 7 na mstari wa 9, katika sura ya 10 na mstari wa 11, katika sura ya 11 na mstari wa 9, na sura ya 13 na mstari wa 7 katika muktadha wa utawala wa mnyama juu ya dunia, kisha sura ya 14, mstari wa 6, na hatimaye sura ya 15 na mstari wa nne, tunapata kifungu hiki mara saba na mstari wa saba. tafuta hapa katika sura ya 5 na mstari wa 9, watu kutoka kila kabila na lugha na jamaa na taifa. Hatimaye, jambo la mwisho ninalotaka kusema ni, la kufurahisha, katika sura za 5, 11, na 12, hasa mstari wa 12, ambao unajumuisha wimbo ulioimbwa kwa sifa na heshima ya Yesu Kristo, kusherehekea ukweli kwamba Yeye anastahili, pamoja na Mungu Mwenyewe, Anastahili kuabudiwa na viumbe vyote, na Yeye ameweka yaliyomo ndani yake na kuifungua na kuifungua.

Angalia maandishi aliyopewa, Yeye aketiye juu ya kiti cha enzi, na ninasikitika, Mwana-Kondoo aliyechinjwa anastahili kupokea uwezo na mali na hekima na nguvu na heshima na utukufu na sifa. Kumbuka, cha kufurahisha, kwamba hii ni mara saba. Kumbuka kwamba kuna mambo saba ambayo yametajwa : sifa na heshima, utukufu na nguvu, na niko kwenye mstari wa 13, nguvu na utajiri na hekima na nguvu na heshima na utukufu na sifa.

Kuna vipengele saba vilivyotolewa, tena, pengine kuashiria utimilifu au ukamilifu wa ibada na sifa zinazotolewa kwa Kristo na sifa anazostahili. Inavutia. Unaweza kupata mambo mengi yanayofanana na haya katika Agano la Kale.

Moja ya zile zinazovutia zaidi ni maombi ya Daudi katika 1 Mambo ya Nyakati sura ya 29 na mstari wa 11. Nitasoma mstari wa 10 pia. Daudi akamhimidi Bwana mbele ya mkutano wote, akisema, Ee Bwana, Mungu wa baba yetu Israeli, utukuzwe milele hata milele.

Ee Bwana, ukuu ni wako, na uweza, na utukufu, na adhama, na fahari, maana kila kilicho mbinguni na duniani ni chako. Unaweza kupata sifa nyingine sawa, lakini intriguingly, una, nadhani, si kwa bahati mbaya, lakini kwa makusudi, si tu dokezo nyuma kwa Agano la Kale, sifa iliyotolewa kwa Mungu na sasa iliyotolewa kwa Kristo,

lakini ni intriguing kwamba ni mara saba. Tena, pengine inachezea nambari saba kama inayoonyesha ukamilifu na ukamilifu.

Sasa, cha kufurahisha, kutofautisha huo na wimbo unaofuata na wa mwisho unaoimbwa katika mstari wa 13, ambapo viumbe vyote mbinguni na duniani na chini ya dunia vinakuja, na sasa vinamwambia yule aketiye juu ya kiti cha enzi na Mwana-Kondoo, na hiki ndicho wanachosema, ni sifa na heshima na utukufu na nguvu milele na milele. Amina. Inafurahisha kwamba sifa hii ni mara nne tu.

Kuna vitu vinne tu vilivyotajwa, ingawa vinaingiliana na kile ambacho kimesemwa kwa Mwanakondoo hapo awali. Walakini, inashangaza kwamba ni wanne tu waliotajwa. Ningependekeza kwamba, tena, labda hii ni makusudi. Nne ni nambari inayoashiria dunia nzima, kama vile pembe nne za dunia.

Tulizungumza kidogo juu ya hilo, na nne zikiwa mfano wa uumbaji wote. Hilo lingefaa hapa kwa sababu katika mwanzo wa mstari wa 13, ni uumbaji wote ambao humsifu Mungu. Kwa hiyo, ni jambo la kawaida kwamba namba nne ingekuwa na jukumu, na kutakuwa na vipengele vinne vinavyolingana na uumbaji wote, uumbaji wote unaomwabudu Mungu.

Tena, hii pengine inatazamia ibada na sifa ya ulimwengu mzima ambayo ni dhahiri na iliyopo katika uumbaji mpya katika sura ya 21 na 22. Kwa hiyo, sura ya 5 imedhihirisha kwamba Mungu ndiye muumbaji wa vitu vyote, na kwa sababu hiyo, Mungu ni muumbaji mkuu wa vitu vyote na mwenye enzi juu ya viumbe vyake vyote. Kwa sababu hiyo, anastahiki kuabudiwa. Na kwa hiyo, mbingu zote zinakizunguka kiti cha enzi cha Mungu, ishara ya uwezo wake na mamlaka na enzi kuu. Viumbe vyote vinamzunguka Mungu, vikitambua utakatifu wake na ukuu wake juu ya utaratibu wote uliombwa.

Lakini ni muhimu kutambua kwamba Mungu hajaacha uumbaji wake. Dhana, kwa maana fulani, dhana kati ya sura ya 4 na 5 ni kwamba dhambi kwa namna fulani imechafua na kuharibu utaratibu wake uliombwa. Kwa hiyo, sura ya 5, tukichukulia dhambi na kudhania kuwa ni maovu, tukidhania kwamba Shetani sasa ndiye mtawala wa ulimwengu, tukidhania kwamba mnyama huyo sasa anadhibiti mambo ambayo katika karne ya kwanza, kwa namna ya Milki ya Kirumi, serikali mbovu, mbovu, zenye uonevu hutawala dunia hii huku Shetani akiwa msukumo mkuu nyuma ya hilo.

Lakini sura ya 5 inatuambia Mungu hajauacha uumbaji wake, lakini badala yake Mungu sasa amechukua hatua ya kurudisha na kukomboa uumbaji wake, hasa akilenga watu wake. Lakini tutaona katika sura ya 21 na hatimaye dunia inayoonekana pia. Kwa hiyo Mungu hajauacha uumbaji wake, bali kwa kifo cha dhabihu cha mwanawe, ambaye ameshinda, Mungu ameweka mpango, akaanzisha mpango wa kurejesha uumbaji wake, kuweka sawa, kuikomboa kutoka kwa nguvu dhalimu za Shetani na uovu na mnyama, na kuirejesha kwenye lengo lake

lililokusudiwa katika tendo jipya la uumbaji ambalo tunapata limekamilishwa katika sura ya 21 na 22 ya Ufunuo.

Kwa hiyo basi, baada ya kutazama sura ya 5, tukio hilo sasa limewekwa kwa kuwa na mtu anayestahili kukichukua kitabu cha kukunjwa na kukifungua, Yesu Kristo, kupitia kifo chake cha kidhabihu, akipata mtu ambaye anastahili sasa kuchukua kitabu cha kukunjwa na kukifungua, hati-kunjo ambayo ina mpango wa Mungu wa hukumu na wokovu na kusimamisha ufalme wake. Hatua sasa imewekwa kwa ajili ya Ufunuo sura ya 6. Na tena, sura ya 6 tunapaswa kuelewa kuwa ni mwendelezo wa sura ya 5. Hiyo ni kwa sababu kinachotukia sasa katika sura ya 6 ni kwamba mihuri inayotia muhuri hati-kunjo kutoka sura ya 5 sasa imefunguliwa. Na kila moja ya zile muhuri saba inapotolewa kwenye kitabu cha kukunjwa, jambo fulani litatendeka katika sura ya 6. Jambo lingine la kupendeza kuhusu sura ya 6 ni kwamba tukio sasa litabadilika.

Katika sura ya 4 na 5, tukio hilo lilikuwa la mbinguni, ambapo Yohana, kama tulivyoona mwanzoni mwa sura ya 4, Yohana anaitwa mbinguni na kuruhusiwa kuwa na mtazamo wa enzi kuu ya Mungu, kuona jambo fulani la kufunuliwa kwa mpango wa Mungu wa ukombozi na wokovu na kurudisha uumbaji wake na watu wake kwa ajili yake mwenyewe. Yohana amekuwa na pendeleo la kuona hilo katika maono. Sasa mandhari yarudi duniani huku kitabu hiki cha kukunjwa alichoona mbinguni kianzapo kufunguliwa na Mwana-Kondoo, anayestahili kufanya hivyo.

Hati-kunjo inaanza kufunguliwa, na tunaanza kuona jinsi hukumu na wokovu, hasa hukumu, zitakavyotolewa sasa kutoka kwenye kiti cha enzi na kutoka kwenye muhuri, tena Kristo anapokishikilia na kuanza kufungua mihuri yake kutokana na kifo na ufufuo wake na mamlaka na uwezo wake wa kufanya hivyo. Sasa, ni jambo gani la pekee kuhusu sura ya 6, inayosimulia kufunguliwa kwa mihuri saba kutoka katika kitabu cha kukunjwa katika sura ya 5? Kilicho cha pekee ni katika sura ya 6, na tutaona hili likitendeka mahali pengine, lakini katika sura ya 6, ni mihuri sita pekee inayofunguliwa. Muhuri wa saba kwa hakika haufunguliwi hadi sura ya 8. Katikati kuna sura, sura ya 7, inayofanya kazi. Maoni mengi yanasema inafanya kazi kama mwingiliano, na labda kuna ukweli fulani kwa hilo.

Ingawa nisingependa kusema ni mgawanyiko ambao hauhusiani na mihuri, hiyo itakuwa sio sahihi pia. Tutaangalia Sura ya 7 na tutazungumza kidogo kuhusu kazi yake tukifika hapo. Lakini tunaposoma sura ya 6, kama tutakavyofanya baada ya muda mfupi, jambo la kwanza unaloona ni kwamba ni sita tu kati ya mihuri hiyo inayofunguliwa au kufunguliwa, na ule wa saba hauondolewi mpaka mwanzo wa sura ya 8. Kisha kuna ile sura inayoingilia kati, sura ya 7, ambayo tutaizungumzia baadaye.

Sifa nyingine ya kuvutia ya mihuri katika sura ya 6 ni kwamba muhuri wa mwisho, namba 6 katika mstari wa 12 hadi 17, inaonekana kutufikisha kwenye mwisho wa historia. Inaonekana kutuleta hadi kwenye hukumu ya mwisho, ambayo

wanatheolojia wanaita kuja kwa pili kwa Kristo. Na tulizungumza kidogo kuhusu hili katika utangulizi wa Ufunuo.

Kitabu, kwa maana, kinaweza kusimama hapa kwa muda. Ungekuwa mwisho usioridhisha sana kwa sababu hausemi lolote kuhusu wokovu wa watu wa Mungu. Sura ya 6 inaishia katika onyesho la hukumu.

Lakini inaonekana kutuleta hadi mwisho kabisa wa dunia, kwenye ujio wa pili wa Kristo. Ingawa, kama unavyojua, bado tuna sura kadhaa za kuendelea, sura 18 zaidi katika Ufunuo. Lakini kama tulivyo sema, Ufunuo unaonekana kuzunguka kwa muda.

Yaani, inakupa taswira mbalimbali na kukupa mitazamo tofauti ya siku ya Yohana inayofikia kilele chake katika kuhitimishwa kwa historia, ukiona hilo katika mwanga wa mandhari ya nyuma ya nia ya Mungu kwa ajili ya mwisho wa historia na kwa utimilifu wake wa mwisho wa historia na mpango wake wa hukumu ya mwisho na wokovu. Na tunaona hilo tayari linafanyika hapa. Tutaangalia hilo zaidi kwa muda mfupi tu.

Kipengele kingine muhimu kuelewa ni mihuri minne ya kwanza inaonekana kwenda pamoja, kama watu wengi wanavyotambua. Wameunganishwa kutoka mitazamo miwili. Nambari ya kwanza ni ukweli kwamba ni mihuri minne tu ya kwanza inayotambuliwa kama farasi.

Na tutaangalia kwa nini ni hivyo. Kwa hiyo, kihalisi, ile mihuri minne ya kwanza inaunganishwa pamoja kwa sababu zote nne zinawakilishwa na farasi wanne. Na kisha pili, kimantiki, wanaonekana kwenda pamoja, kama tutaweza kuona katika muda mfupi tu.

Hiyo ni, kimantiki, mihuri minne ya kwanza inaonekana kuwa imeunganishwa. Wanaonekana kutoka au kuwa na uhusiano na kila mmoja pia. Na tutaangalia hilo.

Kabla hatujaitazama sura ya 6 kwa undani zaidi na kuisoma, tena, nataka kusoma sura ya 6, lakini nataka kuinua kwa ufupi swali ambalo tunaweza kushughulika nalo kidogo kwa undani zaidi tunapofikia sura ya 8 na 9, na pia sura ya 16. Na hilo ni jambo moja unaloona unaposoma Ufunuo. Sifa kuu ya kitabu hicho ni kwamba inaonekana, angalau katikati ya sura ya 4 hadi 22, sehemu ya katikati ya sehemu hii mojawapo ya sifa kuu ni kurudiwa mara tatu kwa mapigo saba kwa namna ya mihuri saba, tarumbeta saba, na mabakuli saba.

Mihuri saba inayopatikana hapa katika sura ya 6 na sura ya 8, na kisha sura ya 8 na 9 inasimulia tarumbeta saba. Tarumbeta saba zapulizwa, na mapigo zaidi yatukia. Na kisha, hatimaye, katika sura ya 16, tunapata mabakuli saba yamemwagwa.

Kwa hiyo, huu mfululizo wa mara tatu wa saba katika umbo la mihuri saba, tarumbeta saba, na bakuli saba unaonekana kuwa na jukumu muhimu katika sehemu hii ya Ufunuo. Na moja ya maswali yanayoibuka ni, haya yanarejelea nini? Je, hizi mfululizo tatu za saba zinarejelea nini? Na wanahusiana vipi? Kwa kuwa zote ziko katika mfululizo wa saba, zote ni mapigo, mapigo ya hukumu yanayotokea duniani na kuipiga dunia na wanadamu. Na hasa tunapofikia sura ya 8, 9, na 16, tutaona kwamba kuna mwingiliano kidogo na hukumu zinazofanyika katika sehemu hizo mbili.

Kwa hivyo, swali ni, hizi ni nini, na zinahusiana vipi kati yao? Uwezekano mmoja katika kuelezea uhusiano wao ni kuona seti hizi tatu za saba. Tena, tunazungumza kuhusu mihuri, baragumu, na bakuli katika sura ya 6 hadi 16. Njia moja ya kuiangalia ni kwamba mfululizo huu wa hukumu hutokea kwa mpangilio wa matukio.

Hiyo ni, kwanza kabisa, mihuri hutokea wakati imekamilika, tarumbeta kisha hufanyika, na wakati tarumbeta zimekamilika, basi bakuli hufanyika. Kwa hivyo, kuna maendeleo kati ya vikundi vitatu vya saba. Na wengine wanaweza hata kusema wanaweza kufanya kazi kwa njia ya darubini.

Kumbuka tulisema muhuri wa saba hauachiliwi mpaka sura ya 8, lakini sura ya 8 na 9 ndipo zina baragumu. Kwa hiyo, wengine wamependekeza kwamba muhuri wa saba una tarumbeta. Ndipo utaona tarumbeta ya saba haifunguki hadi baadaye katika sura ya 11.

Wengine wamedokeza kwamba tarumbeta ya saba kwa kweli ina mabakuli saba. Kwa hivyo, ni kama darubini, na kila moja ina sehemu zingine unapoitoa. Kwa hiyo, wengi wameona mihuri, tarumbeta, na bakuli zikionyesha mfuatano wa matukio.

Kwanza kabisa, mihuri hufanyika, ikifuatiwa na tarumbeta, ikifuatiwa na bakuli. Mtazamo mwingine muhimu na mtazamo wa kawaida ambao unategemea kuona Ufunuo kama aina ya mzunguko unaojirudia wenyewe ni ule unaojulikana kama mtazamo wa kuandika upya. Yaani, zote tatu za mfululizo huu wa saba, mihuri, baragumu, na bakuli, zinarejelea takriban matukio yaleyale katika kipindi cha wakati uleule.

Greg Beal e, katika ufafanuzi wake juu ya Ufunuo, anashikilia njia hii, na anabisha kwamba unapoziangalia kwa makini, hasa tarumbeta na bakuli, sababu kwa nini nyingi zinafanana ni kwa sababu zinarejelea matukio sawa. Na angesema vivyo hivyo na mihuri katika sura ya 6. Kwa hiyo, mihuri, tarumbeta, na bakuli hazirejelei matukio tofauti, hukumu, na vipindi vya wakati. Hii ni sehemu ya asili ya mzunguko au maelezo mafupi ya Ufunuo.

Hiyo ni, ni mitazamo mitatu tofauti juu ya kile ambacho Beal anabishana ni ufagiaji mzima wa historia ya Kanisa. Historia yote ya Kanisa, kuanzia karne ya kwanza na

kuelekea ujio wa pili wa Kristo, inaweza kuonyeshwa na hukumu hizi ambazo Mungu anazimimina duniani. Kwa hivyo, tunachopaswa kuelewa ni kwamba hizi haziko katika mfuatano wa mpangilio lakini kama kurudia.

Tena, kuna mitazamo tofauti na njia tofauti za kuangalia tukio moja. Mtu anaweza kuilinganisha na kutazama mchezo wa soka, mchezo wa besiboli, mpira wa vikapu, soka, au chochote kwa mitazamo tofauti. Unaona tukio katika muda halisi, lakini basi wafanyakazi wa kamera watapunguza kasi katika uchezaji wa marudio wa papo hapo, na watakupa picha nyingine ya hilo.

Kisha, labda kutoka kwa pembe tofauti na kukuza, watakupa mtazamo mwingine. Zote ni tukio moja katika igizo moja lakini kwa mitazamo tofauti. Hiyo inaweza kuwa njia mojawapo ya kuelewa njia hii ya kuangalia tarumbeta au mihuri, tarumbeta, na mabakuli.

Njia nyingine ya kuitazama, na ambayo nitapendelea, lakini tutaiangalia hii kwa undani zaidi tukifika sura ya 8, 9, na 16, ndiyo inaweza kuitwa mtazamo wa kimaendeleo. Hiyo ni, inachanganya moja na mbili. Kuna mwingiliano kati ya hizi tatu, lakini pia kuna maendeleo ya muda na kwa nguvu.

Hiyo ni, pengine, mihuri katika sura ya 6 inawakilisha matukio ambayo yataonyesha historia nzima ya kanisa kuanzia karne ya kwanza. Nitasema kwamba katika muda mfupi tunapoangalia sura ya 6 na mihuri. Tutaona kwamba mambo haya tayari ni sifa ya hukumu ya Mungu juu ya Dola ya Kirumi.

Kwa hiyo, tayari, mihuri inafanyika na pengine itafanya hivyo hadi kuja kwa Kristo. Hata hivyo, baragumu basi zingeonyesha matukio ambayo yanaingiliana kwa kiasi fulani na mihuri, lakini pengine makali zaidi na karibu zaidi kidogo kutoka kwa mtazamo wa karibu hadi mwisho, ujio wa pili wa Kristo. Kisha, hatimaye, mabakuli katika sura ya 16 yanapaswa kuonyeshwa kuwa hasa yakitukia kwa uzito zaidi na kutoka kwa mtazamo wa karibu zaidi hadi mwisho wa ujio wa pili wa Kristo, unaoonyesha hukumu ambazo zitamwagwa hadi siku ya Bwana na hadi mwisho.

Kwa hivyo, kuelewa kwa njia hiyo, kunaweza kuwa na maendeleo au mwingiliano hadi wakati na hukumu, lakini kuna kuongezeka na kuendelea kwa muda. Kwa hiyo, ni kana kwamba mwandishi anaanza na mihuri na kuangalia hukumu ya Mungu inayoongoza hadi mwisho, kisha anaunga mkono, lakini kutoka kwa mtazamo wa karibu zaidi, mkali zaidi, anaelezea hukumu za Mungu ambazo zitaongoza hadi mwisho na kisha kuunga mkono mara nyingine, lakini kwa mtazamo mkali hata zaidi wa mwisho, anaangalia hukumu za mwisho za Mungu ambazo yeye hukamilisha kabisa historia kabla ya yeye kukamilika. Mambo kadhaa ambayo yanaweza kupendekeza hii ni nambari ya kwanza unaposoma tarumbeta au mihuri, tarumbeta na bakuli, kumbuka kuwa yote yanaonekana kukupeleka hadi mwisho.

Ona kwamba Ufunuo sura ya 6, muhuri wa mwisho, muhuri namba 6, kama tulivyosema, na kama tutakavyoona tunapotazama kwa makini zaidi sehemu hii, inakupeleka hadi mwisho, hadi siku ya Bwana, siku ya ghadhabu ya Mungu na ghadhabu ya Mwana-Kondoo. Kwa hivyo, tayari uko mwisho kabisa, na ndivyo ilivyo kwa tarumbeta katika sura ya 8 na 9. Baragumu ya saba inapulizwa katika sura ya 11, na inatumia lugha inayoonekana kupendekeza uko kwenye mwisho. Ufalme wa Mungu, ufalme wa Kristo, umefika hatimaye, na kisha sura ya 16 inakuleta hadi mwisho pia.

Kwa hivyo, kwa maneno mengine, safu zote tatu zinakuleta mwisho, lakini kila moja ni kutoka kwa mtazamo mkali zaidi na wa karibu zaidi, karibu kidogo na mwisho kabisa, utimilifu wa historia, hukumu ya mwisho ya Mungu juu ya dunia. Jambo la pili ni kugundua sehemu ambazo hutumiwa. Mihuri katika sehemu moja, mihuri hiyo huishia kudhuru robo ya wanadamu, ambapo tarumbeta huishia kudhuru theluthi moja ya dunia na theluthi moja ya wanadamu, idadi kubwa kidogo.

Unapotazama bakuli katika sura ya 16, hakuna kikomo kwa hukumu yao. Kwa hivyo, tena, inaonekana kuna maendeleo kwa muda na kwa nguvu pia. Tena, ya nne na theluthi moja haipaswi kuchukuliwa kwa usahihi mkali wa hisabati. Kama tulivyosema, sehemu ndogo zinaonyesha kiwango, lakini kuna kizuizi katika kile wanaweza kufanya.

Na kwa hivyo, hatuna haja ya kujumlisha jinsi idadi ya watu ilivyo leo na kuwazia moja ya nne yao, na kisha kile kinachosalia zaidi ya theluthi moja kutoka kwa tarumbeta. Hiyo sio maana. Theluthi moja na theluthi moja zinaonyesha kiwango lakini kikomo.

Lakini kizuizi kinakuwa kidogo ili hukumu za bakuli hazina mipaka hata kidogo. Na kumwaga kwa mwisho kwa Mungu kwa hukumu zake kabla ya mwisho wa ulimwengu na ujio wa pili wa Kristo. Jambo lingine la kusema juu ya haya ni kwamba nambari saba labda inapendekeza kwamba tusichukue hizi kama hukumu saba halisi ambazo hufanyika kwa mpangilio huo.

Kwanza, hii hutokea, na kisha hii. Lakini tena, saba ni nambari ya ukamilifu na utimilifu, hukumu kamilifu na kamilifu ya Mungu inayoonyeshwa katika mihuri, baragumu, na mabakuli. Kwa hivyo, saba tena zinapendekeza si lazima hukumu saba za mfuatano bali saba zikicheza kazi yake ya kiishara na jukumu.

Mihuri yote, basi, katika sura ya sita, itatayarisha na kufanya kazi kama aina ya utangulizi wa wakati wa mwisho wa hukumu. Na ninataka kuzungumza juu ya hilo tena baadaye. Lakini yote haya ni aina ya risasi za onyo, aina ya matarajio, maonyo ya hukumu ya mwisho ambayo bado haijaja.

Tutasoma kuhusu hilo katika sura ya 19 na 20.

Huyu ni Dk. Dave Mathewson katika kozi yake ya kitabu cha Ufunuo. Hiki ni kipindi cha 10, Ufunuo 5 na 6, Mwanakondoo na Utangulizi wa Mihuri ya Gombo.